Αν η Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση ακολουθήσει τον εύκολο δρόμο, θα τη φάει ο Μινώταυρος, θα εκφυλιστεί σε γραφειοκρατικό όργανο μακριά απ' τις ανάγκες της κοινωνίας και των καιρών.

Αφορμή για την ρήση η πρώτη συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Κρήτης εντός του 2012, 24 του Γενάρη. Διπλά υποβαθμισμένη, πολλοί οι απόντες, λόγω της κηδείας του Γιάννη Κεφαλογιάννη, αλλά και λόγω της ημερήσιας διάταξης (ΗΔ) που ήταν πλήρης προγραμματικών συμβάσεων κάθε είδους. Παρόλα αυτά η συζήτηση για το νόημα των προγραμματικών συμβάσεων καθώς και η συζήτηση για το προταχθέν ψήφισμα στήριξης στους απειλούμενους με ανεργία εργαζόμενους της εταιρείας σουπερμάρκετ ΑΡΙΑΔΝΗ είχε ενδιαφέρον. Και τα δυο θέματα, καίτοι φαινομενικά άσχετα δείχνουν καθαρά την προβληματική πορεία που ακολουθεί η Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση στα πρώτα της γενέθλια.

Τι ευκολότερο σήμερα απ΄ το να συμπαρίσταται ένα αυτοδιοικητικό όργανο δια ψηφισμάτων σε κατηγορίες πολιτών μας που χειμάζονται. Τρεις αράδες ψήφισμα δίνουν αφορμή για μακρόσυρτες αντιπαραθέσεις, όπου άλλοι εστιάζουν στην κατακεραύνωση του συστήματος και άλλοι στην έκφραση συμπάθειας στους αναξιοπαθούντες. Στο τέλος το ψήφισμα ψηφίζεται ομοφώνως, οι εκπρόσωποι των εργαζομένων φεύγουν με ένα ευνοϊκό χαρτί μηδενικής αξίας κι εμείς οι σύμβουλοι πάμε παρακάτω, στα θέματα της ΗΔ. Άλλοι είναι οι κακοί, άλλοι φταίνε, η Αυτοδιοίκηση νίπτει τας χείρας της, αυτή στο ύψος της, κοντά στο λαό, δίπλα του. Στα λόγια βέβαια, τα εύκολα.

Αλλά και τι ευκολότερο σήμερα η Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση να συντάσσει με το τσουβάλι προγραμματικές συμβάσεις, με Δήμους μικρούς που δεν έχουν την τεχνογνωσία, π.χ. διαχειριστική επάρκεια έργων ΕΣΠΑ, αλλά και με δήμους μεγάλους που την έχουν, με κοινωφελή ιδρύματα, με κάθε είδους φορέα για κάθε είδους έργο, από ασφαλτόστρωση δρόμου μέχρι γεώτρηση κι από γήπεδα 5Χ5 μεχρι φωτοβολταϊκά σε νοσοκομεία.

Ακούμε βεβαίως τον αντίλογο. “Προς τι η μεμψιμοιρία. Είναι κακό να γίνονται αυτά τα έργα, είναι κακό να απορροφώνται κονδύλια απ΄ το ΕΣΠΑ, που άλλως κινδυνεύουν να χαθούν. Οι προγραμματικές συμβάσεις είναι εξαιρετικό αυτοδιοικητικό εργαλείο. Μάλλον σε πειράζει που στα εγκαίνια δεν θα πάρεις εσύ το χειροκρότημα”.

Ας δούμε όμως και τον άλλο δρόμο, το δύσκολο, που είναι δυστυχώς στα αζήτητα, τόσο απ΄ τους κρατούντες διεκπεραιωτές, όσο και απ΄ τους αντιπολιτευόμενους λαϊκιστές.

Μπορεί η Αιρετή Περιφέρεια να αναδιατάξει τις δυνάμεις της, το πολιτικό και στελεχιακό δυναμικό της, τα προγράμματα και τα κονδύλια της, ώστε σ΄ αυτή τη δύσκολη ώρα να εμπνεύσει τις δυνάμεις του νησιού σε συνέργειες τόνωσης της οικονομίας και σε δράσεις κοινωνικής αλληλεγγύης; Η απάντηση σ΄ αυτό το ερώτημα προϋποθέτει όραμα, σχέδιο, ιδρώτα και ...ομελέτα, αποφάσεις δηλαδή που κάποιους θα στενοχωρήσουν, άλλοι γιατί δε θα κόψουν κορδέλες, άλλοι γιατί θα χάσουν τη βολή τους...

Μπορεί η Αιρετή Περιφέρεια να μην κάνει τον καλό Σαμαρείτη, αλλά εκείνα για τα οποία ετάχθη, αυτά δηλαδή που αν δεν τα κάνει εκείνη κανένας άλλος δεν θα τα κάνει; Μπορεί αντί να απασχολεί τους λιγοστούς υπαλλήλους της με δεκάδες προγραμματικές συμβάσεις να εστιάσει επειγόντως στην κάλυψη των μεγάλων χωροταξικών κενών. Η απάντηση και σ΄ αυτό το ερώτημα προϋποθέτει όραμα, σχέδιο, ιδρώτα και ...ομελέτα, αποφάσεις δηλαδή που κάποιους θα στενοχωρήσουν, άλλοι γιατί δε θα κάνουν το Βάι κήπο για συζύγους

γκόλφερς, άλλοι γιατί δεν θα κάνουν το Λαφονήσι λατομείο κι άλλοι γιατί δεν θα καλωδιώσουν την Κρήτη ηλεκτροπλήττοντας τους θησαυρούς της, το μοναδικό τοπίο, την πλούσια βιοποικιλότητα, τις περιοχές natura...

Σαν πολλή μαύρη αρχή για το νέο έτος τα παραπάνω κι η αθεράπευτη αισιοδοξία μου δεν την αντέχει. Ψάχνει ελπίδα, ψάχνει, ψάχνει. Βρήκε κάτι. Μου τηλεφώνησαν απ΄ την Περιφέρεια πως η πρότασή μας να γίνει το 2012 έτος εξοικονόμησης πόρων για την Κρήτη προχωράει. Dum spiro spero.

Αντώνης Ανηψητάκης